

Sygn. akt V KZ 33/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 4 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **M. S.**

skazanego z art. 280 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 4 sierpnia 2021 r.

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 23 czerwca 2021 r., sygn. akt II AKa (...),

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł:**

**utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.**

### UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 3 marca 2021 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 1 września 2020 r., sygn. akt III K (...), skazujący M. S. za przestępstwo zakwalifikowane m.in. z art. 280 § 2 k.k. W rozprawie apelacyjnej uczestniczył obrońca z urzędu pozbawionego wolności w innej sprawie oskarżonego, natomiast on sam nie był obecny, bowiem pomimo pouczenia go o takiej możliwości nie złożył wniosku o doprowadzenie go na rozprawę.

Następnie w dniu 26 kwietnia 2021 r. aktualnie skazany M. S. złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego, jednocześnie składając stosowny

wniosek. Podał m.in, że w dniu sporządzenia wniosku (22 kwietnia 2021 r.) dowiedział się, że obrońca z urzędu na prośbę jego matki nie złożyła wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku, a on sam był przekonany, że wyrok zostanie mu przysłany do aresztu śledczego, co pozwoli mu złożyć taki wniosek, a następnie kasację.

Sąd Apelacyjny w (...) postanowieniem z dnia 23 czerwca 2021 r. na podstawie art. 126 § 1 k.p.k. odmówił skazanemu M. S. przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 3 marca 2021 r., sygn. akt II AKa (...). W uzasadnieniu, przedstawiając stan faktyczny sprawy, stwierdził, że skazany nie wykazał, iż niedotrzymanie tego terminu nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych.

Zażalenie na to postanowienie złożył skazany. Stwierdził, że nie zgadza się z poglądem Sądu, iż niedotrzymanie terminu było przez niego zawinione, bowiem nie miał wiedzy, że wyrok zostanie mu doręczony tylko w sytuacji, kiedy nie ma obrońcy. Był przekonany, że od dnia wyroku Sądu Apelacyjnego będzie podejmował działania samodzielnie oraz że skoro obrońca reprezentuje go do czasu prawomocnego zakończenia postępowania, to powinien mieć również prawo do otrzymania wyroku. W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie jego wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżone postanowienie jest prawidłowe. Trafnie Sąd Apelacyjny uznał, że skazany nie wykazał, iż złożenie przez niego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, czego wymaga art. 126 § 1 k.p.k. Skarżący popadł przy tym w sprzeczność, kiedy wskazał, że nie miał wiedzy, iż wyrok zostanie mu doręczony tylko w sytuacji, kiedy nie ma obrońcy, a zarazem, że miał wiedzę, iż obrońca z urzędu reprezentuje go jedynie do wydania wyroku przez Sąd Apelacyjny, a wobec tego sposobił się do podejmowania działań samodzielnie i oczekiwał, że wyrok zostanie mu doręczony. Ważniejsza jest jednak okoliczność, że skazany pominął nawiązanie w zaskarżonym postanowieniu do znanego mu art. 422 § 2a k.p.k., który doręczenie wyroku z urzędu przewiduje wyłącznie w

przypadku, gdy pozbawiony wolności oskarżony nie ma obrońcy i – pomimo złożenia wniosku o doprowadzenie go na termin rozprawy, na którym ogłoszono wyrok – nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku. Sąd Apelacyjny wskazał, że mimo stosownego pouczenia M. S. nie wystąpił o doprowadzenie go na rozprawę odwoławczą, wobec czego jego nieobecność podczas ogłoszenia wyroku nie obligowała Sądu do doręczenia mu tego orzeczenia oraz że skazany przy doręczaniu mu odpisów i wezwań był pouczany o swoich prawach i obowiązkach, w tym o treści art. 422 k.p.k. (pkt 9 doręzonego mu pouczenia – k. 588 akt sprawy).

Sąd miał też w polu widzenia zachowanie obrońcy z urzędu, do której zwrócił się o udzielenie informacji (przesyłając kopię pisma skazanego), czy kwestia złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądowi Apelacyjnemu była przedmiotem uzgodnień ze skazanym. Obrońca udzieliła odpowiedzi (k. 586), z której wynika, że po wydaniu tego wyroku matka skazanego, pozostająca z nim w kontakcie, przekazała jej dyspozycję, by nie występowała z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wyroku oraz że później sam skazany potwierdził obrońcy, że prosił matkę o przekazanie obrońcy, by ta nie występowała z wnioskiem o uzasadnienie wyroku, ponieważ był przekonany, że jako osoba pozbawiona wolności z urzędu otrzyma uzasadnienie. W zażaleniu M. S. tego nie kwestionował, nie wyjaśnił też, dlaczego – nie bacząc na udzielone mu wcześniej pouczenie – tak się zachował, bez próby zasięgnięcia dodatkowej informacji u obrońcy bądź Sądu. W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny miał podstawy by przyjąć, że „M. S. mógł bez trudu uniknąć niekorzystnych dla siebie następstw błędnego, nieuzasadnionego przekonania o zasadach doręczania wyroków sądu odwoławczego i czynnościach koniecznych dla otwarcia drogi do wniesienia kasacji”, w konsekwencji uznać, że nie zachodziła przyczyna niezależna od skazanego, która sprawiła, że wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem nie złożył w terminie i odmówił przywrócenia mu terminu do złożenia wniosku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.